

КАЛОЯНЪ

Какво има? Защо мълчиш? Чети!

ТЪЛМАЧЪТЪ

Не мога. Прости ми, царю честити.

КАЛОЯНЪ / съ грозенъ гласъ /

ЧЕШИИИИ Чети! / тропва съ кракъ /

ЦАРИЦАТА / навънъ /

Горко ми! / изпива отрова отъ
пръстена си /

ТЪЛМАЧЪТЪ / съ скованъ отъ ужасъ гласъ

Този нхтъ срещата съ отецъ
Бенедиктъ мина леко понеже
сама царицата, Жехановата съпруга
нареди това. Тя сама ми донесе и
мастило и книга... Не знамъ дали
други нхтъ ще имамъ вече това
частие... Защото азъ я оскърбихъ
и тя грозно ще ми се развърди...

/ Калоянъ полека приближава къмъ тълмача /

КАЛОЯНЪ

Защо замлъкна? Чети! */ дръжте
тълмача*

ТЪЛМАЧЪТЪ / изтрива потъта отъ
челото си /

Ще се очудишъ защо царицата
ми помага въ тази работа.
Царицата ме обича...
Съ такава дива и безумна любовъ
която ме плаши...

КАЛОЯНЪ

Стига! ~~Ишшии~~ Дай тука! / грабва листа и го
не е листъ! Не може да бъде! смачква. После оти
го слага въ ржцетъ м

Продължавай!

ТЪЛМАЧЪТЪ

Бѣше дошла да ми предложи да
избѣгаме двама въ Константинополъ
Но предложението и ме отврати...
За Бога! Не бихъ желалъ никога да
каже, че рицарьтъ Балдуинъ се е спасъ
отъ плѣнъ, като е подмамилъ жената на
великодушния си домакинъ. Защото
Жеханъ действително се отнесе много
благородно къмъ менъ... Той е билъ по-
голѣмъ рицарь и отъ насъ сами---

КАЛОЯНЪ

Мълчи!

/ Тълмачътъ пресича думитъ си изплашенъ. Съ едно движение Калоянъ
грабва писмото отъ ржцетъ му и му заповѣдва да изчезне навънъ
Царьтъ удря съ юмруци по главата си. Разкъсва яката си, сякашъ се
задушва. Изведнѣжъ се спуска ~~навънъ~~ *на чардака* и почва да размахва ржце и
прави знаци на стражитъ отъ Балдуиновата кула.